

Η συμβολή των αγίων Αποστόλων στο έργο της Εκκλησίας (Λάμπρος Κ. Σκόντζος, Θεολόγος - Καθηγητής)

Categories : [ΘΕΟΛΟΓΙΑ](#)

Date : 28 Ιουνίου, 2019

Στις **30 Ιουνίου** η Αγία μας Εκκλησία εορτάζει με ξεχωριστή λαμπρότητα τη **Σύναξη των Δώδεκα Αποστόλων**. Βεβαίως υπάρχουν και οι προσωπικές μνήμες τους σε διάφορες ημερομηνίες του έτους, αλλά με αυτόν τον συλλογικό εορτασμό τιμάται σύμπασα η χορεία των μεγάλων αυτών ανδρών, οι οποίοι ως συνεχιστές του σωτηριώδους έργου του Κυρίου επί της γης, έστρεψαν τον ρου της ιστορίας και άλλαξαν κυριολεκτικά την μορφή του κόσμου! Εμείς ως συνειδητό εκκλησιαστικό σώμα γνωρίζουμε την ανεκτίμητη προσφορά τους στην εδραίωση και επέκταση της Εκκλησίας στον κόσμο και γι' αυτό με την ευκαιρία της σεπτής τους εορτής τους εναποθέτουμε τη βαθιά μας ευγνωμοσύνη και τις ευχαριστίες μας.

Οι ιερές μορφές τους είναι ιστορημένες σε περίοπτες θέσεις στους ναούς μας και η μνεία και αναφοράς τους στις ιερές ακολουθίες είναι συχνές, διότι αυτοί αποτελούν τη σπουδαιότερη αγιολογική χορεία της Εκκλησίας μας. Χάρη στο δικό τους τιτάνιο αγώνα, τις αφάνταστες προσωπικές τους θυσίες, θεμελιώθηκε η Εκκλησία στον κόσμο, μέσα σε ένα εξαιρετικά εχθρικό για την εν Χριστώ σωτηρία και αλήθεια περιβάλλον. Επισφράγισμα του έργου τους υπήρξε ο εμποτισμός του με το αίμα τους. Στο σύνολό τους έδωσαν και αυτή τη ζωή τους για τον ευαγγελισμό του κόσμου.

Είναι πάντως γεγονός πως πολλοί χριστιανοί γνωρίζουν ελάχιστα για τα πρόσωπα και το έργο των αγίων Αποστόλων. Η σύντομη αυτή εργασία έχει ως στόχο να κάμει γνωστές τις προσωπικότητες και το έργο τους. Το έχουμε τονίσει πολλές φορές πως ο συνειδητός χριστιανός δεν είναι παθητικός οπαδός και ουραγός κανενός αρχηγού, αλλά ενεργό κύτταρο του εκκλησιαστικού σώματος με γνώση, γνώμη και δημιουργική πρωτοβουλία στη ζωή της Εκκλησίας. Έτσι θέλει τον πιστό η αγιοπατερική και ελληνορθόδοξη παράδοσή μας.

Η λέξη απόστολος σημαίνει τον απεσταλμένο. Εν προκειμένω Απόστολοι ονομάστηκαν οι εκλεγμένοι και καλεσμένοι από τον Κύριο μαθητές Του **να συνεχίσουν το σωστικό Του έργο, μετά την εις τους ουρανούς Ανάληψή Του.** Επίσης, σύμφωνα με την χαρακτηριστική Του προτροπή έγιναν οι μάρτυρες της Αναστάσεώς Του «*έως εσχάτου της γης*» (Πράξ. 1, 8).

Η εκλογή και η κλήση των Αποστόλων, οι οποίοι ως την Πεντηκοστή καλούνταν μαθητές, έγινε αμέσως με την αρχή της δημόσιας δράσης του Κυρίου, στη Γαλιλαία.

Ευθύς μετά τη Βάπτισή Του κατευθύνθηκε στις όχθες της λίμνης Γενησαρέτ, όπου απευθύνθηκε στους εκεί αλιείς, στους οποίους είπε: «*δεύτε οπίσω μου και ποιήσω υμάς αλιείς ανθρώπων*» (Ματθ. 4, 20). Αυτοί «*ευθέως αφέντες τα δίκτυα ηκολούθησαν αυτώ*» (Ματθ. 4, 21). Άλλοι «*αφέντες τον πατέρα αυτών Ζεβεδάιον εν τω πλοίω μετά των μισθωτών απήλθον οπίσω αυτού*» (Μαρκ. 1, 20).

Οι μαθητές ορίσθηκαν από τον Κύριο σε **τρεις κύκλους** ήτοι: τον **στενό κύκλο των δώδεκα**, τον **ευρύτερο κύκλο των εβδομήκοντα** και τον **ευρύτατο κύκλο των πολυπληθών φίλων Του**. Μεγαλύτερη σημασία είχε ο κύκλος των δώδεκα. Αυτοί βρισκόταν πλησίον Του και **σ' αυτούς αποκάλυψε τα μυστήρια του Θεού**. Αυτοί **έλαβαν την ειδική χάρη της ιεροσύνης να επιτελούν τις αγιαστικές και λειτουργικές πράξεις της Εκκλησίας και να τη μεταδίδουν στους διαδόχους τους**. Αυτοί είχαν την τιμή να ορισθούν ως οι κατ' εξοχήν συνεχιστές του έργου Του, διότι μόνο σε αυτούς είπε: «*Εγώ εξελεξάμην υμάς, και έθηκα υμάς ίνα υμείς υπάγετε και καρπόν φέρητε, και ο καρπός υμών μένη*» (Ιωάν. 15, 16). Μετά τη Ανάσταση τους κατέστησε επίσημα διαδόχους του έργου Του: «*καθώς απεσταλκέ με ο Πατήρ, καγώ πέμπω υμάς. Και τούτο ειπών ενεφύσησε και λέγει αυτοίς ' λάβετε Πνεύμα 'γιον' αν τινών αφήτε τας αμαρτίας αφίενται αυτοίς, αν τινών κρατήτε, κεκράτηνται*» (Ιωάν. 20, 21). Επίσης στο όρος της Γαλιλαίας, όπου είχαν συναχθεί οι έντεκα μαθητές, λίγο πριν την Ανάληψη τους είπε: «*Πορευθέντες μαθητεύσατε πάντα τα έθνη, βαπτίζοντας αυτούς εις το όνομα του Πατρός και του Αγίου Πνεύματος, διδάσκοντες αυτούς τηρείν πάντα όσα ενετειλάμην υμίν*» (Ματθ. 28, 19-20).

Ο Κύριος Ιησούς Χριστός δεν επέλεξε τους Αποστόλους Του από την ελίτ της τότε αριστοκρατίας, ή από τις τάξεις των πολιτικά ισχυρών, των οικονομικά δυνατών, ή τους κλειστούς κύκλους της διανόησης, διότι η διαφθορά, η κατάπτωση και η έπαρση ήταν το κύριο χαρακτηριστικό αυτών των ανθρώπων. Αντίθετα τους επέλεξε από τους **άσημους, αδύναμους και αγράμματους ανθρώπους**, οι οποίοι βίωναν την δυστυχία και την κακοδαιμονία της πτώσεως και της αμαρτίας καλλίτερα από τους πρώτους και καλλιεργούσαν έντονα στην ψυχή τους την προσδοκία της από το Θεό απολυτρώσεως. Είναι χαρακτηριστικά τα λόγια του αποστόλου Παύλου: «*Επειδή γαρ εν τη σοφία του Θεού ουκ έγνω ο κόσμος δια της σοφίας τον Θεόν*□ *τα μωρά του κόσμου εξελέξατο ο Θεός ίνα τους σοφούς καταισχύνη, και τα ασθενή του κόσμου εξελέξατο ο Θεός ίνα καταισχύνη τα ισχυρά και τα αγενή του κόσμου και τα εξουθενημένα εξελέξατο ο Θεός, και τα μη όντα, ίνα τα όντα καταργήση, όπως μη καυχήσεται πάσα σάρξ ενώπιον του Θεού*» (Α' Κορ. 1, 21-29). Η άσημη προέλευση των Αποστόλων είναι από τα πρωτοχριστιανικά χρόνια ως σήμερα σημείο αναφοράς όλων των πολεμίων του Χριστιανισμού, ως δήθεν θρησκεία των παρακατιανών ανθρώπων. Η σάπια ψευτοδιανόηση θα ήθελε έναν Χριστιανισμό «φιλοσοφικό», ο οποίος θα έδινε έναυσμα για ανώφελες συζητήσεις στους κλειστούς κύκλους των «πνευματικών ανθρώπων», αποκομμένο από τον αγιαστικό και σωστικό του ρόλο.

Επειδή αυτός δεν ταιριάζει στα δικά τους μέτρα, γι' αυτό απορρίπτεται από αυτούς και πολεμείται λυσσαλέα σε όλες τις εποχές!

Το Άγιο Πνεύμα κατά την αγία ημέρα της Πεντηκοστής (Πραξ. 2^ο κεφ.) μεταμόρφωσε τους άσημους, δειλούς και αγραμμάτους ψαράδες σε σοφούς άνδρες, σε πανίσχυρες προσωπικότητες, σε ολόφωτες υπάρξεις, οι οποίοι καταύγασαν την οικουμένη. Η συγκλονιστική εμπειρία της Αναστάσεως του Κυρίου και η επέλευση της δυνάμεως του Αγίου Πνεύματος έδωσαν σε αυτούς αφάνταστη ορμή. Διασκορπίστηκαν σε όλον τον κόσμο για να διαλαλήσουν το νέο, ελπιδοφόρο και σωτήριο μήνυμα της εν Χριστώ απολυτρώσεως του ανθρωπίνου γένους. Οι πυρωμένες από θείο ζήλο καρδιές τους και το φλογερό τους κήρυγμα έκαναν τις καρδιές των ανθρώπων να δονούνται από λαχτάρα για λύτρωση. Ο σπόρος του Ευαγγελίου ρίχνονταν από αυτούς τους άοκνους και θείους εργάτες σε κάθε μέρος της οικουμένης και αύξανε θεαματικά.

Τα σκοτάδια της πλάνης διαλύονταν με το άκουσμα της ευαγγελικής αλήθειας. Οι δεισιδαίμονες τυραννικές αντιλήψεις παραμερίζονταν μπροστά στην πνευματική ελευθερία του χριστιανικού μηνύματος. Οι ασήμαντοι αυτοί αλιείς της Γαλιλαίας έστρεψαν την ιστορία του κόσμου στον δρόμο της ανθρωπιάς, του πολιτισμού και της προόδου. Οι ταπεινοί και καταφρονημένοι άνθρωποι της παλαιάς εποχής, οι οποίοι δεν είχαν μεγαλύτερη αξία από εκείνη των ζώων και των πραγμάτων, αναδείχτηκαν, χάρις στο κήρυγμα εκείνων, για πρώτη φορά ως ανθρωπίνες αξίες και ακόμα περισσότερο, ως ζωντανές εικόνες του Θεού! Πολλοί ισχυροί κατάλαβαν ότι η εγκόσμια ισχύς τους δεν είχε πραγματική αξία και γι' αυτό την αποποιήθηκαν. Μια νέα πρωτόγνωρη παγκόσμια αδελφότητα γεννήθηκε στον κόσμο, η Εκκλησία του Χριστού, ως μια νέα πραγματικότητα αγάπης και συναδελφώσεως των ανθρώπων και των λαών μέσα στον απάνθρωπο κόσμο της αμαρτίας και του κακού, ως μέσον σωτηρίας και απολυτρώσεως από την δουλεία της αμαρτίας και της φθοράς.

Η ανθρωπότητα και ο σύγχρονος πολιτισμός οφείλει μεγάλη ευγνωμοσύνη στους αγίους Αποστόλους. Ό,τι δεν κατόρθωσε η διανόηση και η δύναμη του αρχαίου κόσμου, το κατόρθωσε η χορεία των Μαθητών και Αποστόλων του Χριστού. Όμως ο κόσμος, δυστυχώς, όχι μόνο δεν εκτίμησε την προσφορά τους, αλλά το αντίθετο, έκαμε ό,τι μπορούσε για να ματαιώσει και να γκρεμίσει ό,τι εκείνοι έκτιζαν. Ο απόστολος Παύλος περιέγραψε πολύ παραστατικά τις δυσκολίες της αποστολής τους ως εξής: *«ημάς τους αποστόλους εσχάτους απέδειξεν, ως επιθανατίους, ότι θέατρον εγεννήθημεν τω κόσμω, και αγγέλοις και ανθρώποις, ημείς μωροί δια Χριστόν, υμείς φρόνιμοι εν Χριστώ, ημείς ασθενείς, υμείς δε ισχυροί υμείς ένδοξοι, ημείς δε άτιμοι. ΄χρι της άρτι ώρας και πεινώμεν και διψώμεν και γυμνητεύομεν και κολαφιζόμεθα και αστατούμεν και κοπιώμεν εργαζόμενοι ταις ιδίαις χερσί΄ λαιδορούμενοι ευλογούμεν, διωκόμενοι ανεχόμεθα, βλασφημούμενοι παρακαλούμεν΄ ως περικαθάρματα του κόσμου εγεννήθημεν, πάντων ερίψημα έως*

άρτι» (Α΄ Κορ. 4, 9-13). Οι μύριες αυτές δυσκολίες, οι κακουχίες, οι κόποι και προπαντός οι απάνθρωποι διωγμοί δεν τους πτόησαν. Το έργο τους καρποφορούσε, διότι το αύξανε το ενοικούν στην Εκκλησία Άγιο Πνεύμα (Ιωάν. 15, 26).

Το έργο των αγίων Αποστόλων συνεχίστηκε και συνεχίζεται διά των διαδόχων αυτών. Σε κάθε μέρος, όπου ίδρυσαν τοπικές εκκλησίες, χειροτονούσαν επισκόπους και πρεσβυτέρους για να συνεχίσουν το έργο τους. Γράφει ο άγιος Λουκάς στο βιβλίο των Πράξεων, το κατ' εξοχήν βιβλίο της ιεραποστολής της Εκκλησίας μας: *«Χειροτονήσαντες δε αυτοίς πρεσβυτέρους κατ' εκκλησίαν και προσευξάμενοι μετά νηστειών παρέθετο αυτούς τω Κυρίω, εις ον πεπιστεύκασι»* (Πράξ. 14, 23). **Αυτή η αδιάκοπη διαδοχή συνεχίζεται ως σήμερα και χαρακτηρίζεται ως αδιάκοπη διαδοχή προσώπων και πίστεως και γι' αυτό ονομάζεται η Εκκλησία μας Αποστολική. Όλοι λοιπόν όσοι εργάζονται στην Εκκλησία του Χριστού, κληρικοί και λαϊκοί συνεχίζουν κατ' ουσίαν το έργο των αγίων Αποστόλων. Τόσο μεγάλο είναι το έργο που επιτελούν!**

Όλοι εμείς οι πιστοί του Χριστού και προσκυνητές της σεπτής εορτής των Αγίων Αποστόλων, των *«Συνεργών του Χριστού»* (Β΄ Κορ. 6, 1), έχουμε χρέος να αποδίδουμε σε αυτούς την αρμόζουσα τιμή, διότι η αγία μας Εκκλησία είναι θεμελιωμένη πάνω σε αυτές τις μεγάλες προσωπικότητες. Αυτό το βεβαιώνει ο Ευαγγελιστής Ιωάννης, ο οποίος είδε στην Αποκάλυψη την θριαμβεύουσα εν ουρανοίς Εκκλησία του Χριστού, θεμελιωμένη επί *«θεμελίους δώδεκα και επ' αυτών δώδεκα ονόματα των δώδεκα αποστόλων του Αρνίου»* (Αποκ.10, 21).

(Πηγή: apostoliki-diakonia.gr)